

af Stand til at yde nogen som helst Stat. Med andre Ord, naar vi henholde os til Forholdene i 1870, hvilke næppe ere forandrede i god Retning, saa at den økonomiske Tilstand i den omtalte Samfundsklasse skulde være steget, er der kun $\frac{1}{3}$ af det samlede Antal Familier her i Landet, der økonomisk ere saaledes stillede, at de kunne sættes i Stat, de $\frac{2}{3}$ kunne aldeles ingen Stat yde. For man nu gaa ud fra, at dette Forhold ikke er bedre i Aldersklassen over 62 Aar — Formuestilstanden maa sandsynligvis der være endnu mindre gunstig — saa at $\frac{2}{3}$ af denne Aldersklasse over 62 Aar ere ude af Stand til at betale Stat — og jeg vil antage, at de fleste Medlemmer, der ere i Stand dertil, at oplyse mig om et muligt Fejlhyn, det skulde glæde mig, om jeg i saa Henseende har regnet fejl, saaledes at de økonomiske Forhold ere blevne betydelig bedre, foreløbig tror jeg ikke derpaa — vil det ikke være 78,440, som skulle understøttes, men ca. 118,000 (Afbrydelse af Hørup). Det ærede Medlem spørger, om det er Tjenestefolk, og tror, at det er en Wittighed. Den Wittighed kan det ærede Medlem godt spare sig. Det er Personer over 62 Aar, her er Tale om, i hvilken Stilling, de end ere, naar de ere saa uformuende, at de ere ude af Stand til at betale Stat. Og naar de ere ude af Stand til at betale Stat, gad jeg nok spørge, om det ærede Medlem saa vil nægte dem den Understøttelse, som skal udredes ifølge §§ 3 og 4. Jeg gad vide, om han tror, at de Komiteer, der skulle medrættes i Kommunerne for at afgøre, hvem der er bemidlet, og hvem der er ubemidlet, ville kunne afvise en Mand, naar han er over 62 Aar, og møder med sin Døbeseddel, naar han af den samme Autoritet, der skal bestemme hans Bemidlethed eller Ubemidlethed, nemlig Kommunalbestyrelsen, ikke har kunnet sættes i Stat. Derved har Kommunalbestyrelsen selv afgivet Beviset for, at han er ubemidlet, den Sag er klar nok. Naar man gaar ud fra — og jeg paastaar, at mit Støn i alt Fald er lige saa rigtigt som de ærede Medlemmers Støn — at der bliver ca. 118,000 Personer at understøtte, saa bliver det ikke 8½ Millioner, som udkræves dertil, men det vil blive omtrent 13 Millioner. Saa have de Herrer ment, at for at indvinde Beløbet, bør man finde sig i at tage Skatten. De opstille det klogelig saaledes, som om man kan gaa ud fra, at de 7 Mill. Kroner i Skat ligge færdige paa Bordet, og saa ville de benytte dem. Jeg kan være enig med de ærede Medlemmer i, at man bør benytte Skatten som et Led i en intensiv Alkoholbeskatning for derved at fremme

blandt andet Alderdomsforsørgelsen, men jeg er ikke enig med dem i den Maade, hvorpaa de have ladet Sagen komme frem, og navnlig ikke i, at man bringer den frem i den foreliggende Form. Og samtidig med, at de Herrer have regnet saa betydelig fejl paa den ene Side, have de ogsaa paa den anden Side regnet fejl, naar de anslaa Skatten til en Indtægt af 7 Mill. Kr. om Aaret, idet der efter min Mening ikke er den aller ringeste Sandsynlighed for, at Skatten vil komme op over de 5 Mill. Kr., som den ærede Finansminister har beregnet den til, ja jeg antager endogaa, at den snarere vil gaa betydeligt derunder, der er i alt Fald kun ringe Sandsynlighed for, at det Moment, at en halv Bajer er forhøjet med omtrent 3 Ore, eller en hel Tønde Öl forhøjes med omtrent 50 pCt. af den Værdi, den har, naar den kommer ud af Bryggeriet, vil kunne foranledige, at man pludselig giver sig til at drifte en hel Del mere Öl. Den Beregning, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) opstillede over det Quantum, der vilde blive druffet, er heller ikke bevis, og jeg tror i det hele taget ikke meget paa, at der her i Landet nogensinde har været druffet over 600,000 Tdr. om Aaret, jeg tror, det kan være nok endda. Jeg mener, og det vil Fremtiden sikkert nok bekræfte, at de Herrer have regnet et Par Millioner for højt paa Indtægtsiden og en 4—5 Mill. for Ud på Udgiftsiden, naar de ville fastholde de Principper, de have fastslaaet i deres Lovforslag, og at de derved ere komne til en Fejlregning af henved 6½ Mill. Kr. Nu have de Herrer ganske vist klaret sig bort fra alt Ansvar og alle Besværligheder derved, at de slutte Lovforslaget § 12 med at sige, at den almindelige Statskasse tillige er Garant for samtlige Anstaltens Forpligtelser. Derved ere de Herrer jo egentlig færdige for deres vedkommende; men ingen Lovgivningsmagt kan gaa ind paa at acceptere en saa betydelig Bæsel, som dette er. Jeg antager i alt Fald ikke, at nogen Lovgivningsmagt kan det, jeg veed ikke, hvad den højere Finansminister vil, men jeg tvivler paa, at han gaar ind derpaa, og jeg tvivler ogsaa paa, at Tinget i sin Helhed gaar ind derpaa. Det er imidlertid mit Haab, at man vil kunne komme til at ordne en Alderdomsforsørgelse for de ubemidlede her i Landet, jeg haaber det, siger jeg, og jeg er enig med den ærede Ordfører for Mindretallet, naar han forleden Dag sagde: Jeg antager, at det Udbytte, der kommer ud af denne Forhandling i alt Fald skal blive dette, at da først Alderdomsforsørgelsesforslaget er blevet